

- 3) (E. c. Antegn. 14.) Indstillingen forandres til: „Meerudgiften 181 Rd. 82 St. passerer.“
- 4) (G. a. 1. Antegn. 17.) I Indstillingen forandres „116 Rd.“ til „16 Rd.“
- 5) (H. a. Antegn. 20.) I Statsrevisionens Indstilling udgaaer: „og 51 Rd. 75 St.“, hvorhos „Meerudgifterne“ forandres til „Meerudgiften“.

IV. § 10. Ministeriet for Kirke og Underviisningsvæsenet.

Efterat Statsrevisorernes Beretning var trykt og afgiven til Rigsdagen, modtog Statsrevisionens Formand under 10de November 1860 en Række hderligere Besvarelser fra Kirke- og Underviisningsministeriet angaaende flere af de i Beretningen omhandlede Poster. Disse Besvarelser angaae Antegn. 4, 12 (Nr. 3), 15, 19 (Nr. 8), 25, Universitetet Antegn. 5, 13, Sorø Akademi Antegn. 1, 3, 6, 9 og 13, og have tilligemed de af Statsrevisionen under 21de November næstefter udfærdigede Bemærkninger i Manuscript været Landstingets Udvalg meddeelte (ligesom de ogsaa i forrige Samling have været meddeelte Folkethingets Udvalg). Det er en Selsfølge, at vi i vor Bedømmelse af disse Poster have taget det tilbørlige Hensyn hertil.

1) (C. 3. Antegn. 3 og 4.) Under Antegn. 3 havde Statsrevisionen, i Anledning af at det til Geheimearchivet paa Underconto 3 til Contoirhold bevilgede Beløb efter Regnskabet netop var medgaaet, forespurgt, om der muligviis paa denne Conto var „en Beholdning eller en Resiance“; dette Spørgsmaal blev af Ministeriet besvaret benægtende, idet der tilføiedes, at „hvad der bespares tages naturligviis til Indtægt i Finantskassen, uden at det er tilladt at overføre det besvarede Beløb som en disponibel Beholdning til det næste Aar“. Af Betegningen sees det, at dette Svar — der ligefrem maa betragtes som en Selsfølge, da det ikke vides, at Contoirudgifter nogensinde ere blevne henregneede til de Conti, hvor en Kassebeholdning kan overføres til næste Aar uden fornøet Bevilling (jfr. 6te Samling Anh. B. Sp. 170) — er af Statsrevisionen bleven modtaget med „ualmindelig Tilfredshed“; men naar Statsrevisionen i Betegningen til Antegn. 4 deraf vil ulede den Slutning, at det naturhistoriske Museums Kassebeholdning som en Følge heraf skal indbetales i Statskassen, da kunne vi ikke paa nogen Maade anerkjende det Berettigede i denne Slutning. Heller ikke kunne vi indsee, hvorledes Statsrevisionen kan antage, at en saadan Afgjørelse vilde fra „Rigsdagens“ Side blive betragtet med „ualmindelig Tilfredshed“, da det jo ikke kan være Statsrevisionen ubekjendt, at den vilde staae i aabenbar Strid med, hvad der hidtil er vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger; skjøndt der ganske vist i Folkethinget har reist sig enkelte Stemmer derimod. For Landstingets Vedkommende har Spørgsmaalet aldrig været tvivlsomt; vi skulle saaledes blandt mange andre Steder henvise til Ordføreren's Motivering i Landstingstidenden for 6te Samling Sp. 392, jfr. sammesteds Sp. 401, fremdeles til 6te Samling Anh. B. Sp. 171 Nr. 5, Sp. 172 Nr. 3, Sp. 174 Nr. 5 o. s. v. Hvad særligt Kassebeholdningen ved det naturhistoriske Museum angaaer, skulle vi endvidere henvise til, hvad derom er ytret ved Forhandlingerne i Landstingets 12te Samling om Forslag til Tilleggsbevilling for 1860—61 (jfr. 12te Samling Landstingstidende, Sp. 2488 og Anh. B. Sp. 755—758).

2) (C. 3. Underconto 4. Antegn. 7.) Da her er Tale om Meerudgift paa en Skatteconto, vil Indstillingen være at forandre i Overeensstemmelse med, hvad Statsrevisionen selv har indstillet ved flere lignende Poster (f. Ex. under Universitetet, Antegn. 12, og Sorø Akademi, Antegn. 19).